

обогати неговия си. Прочита собствености-ти на чуждъ книжевнось, на коуж-то достопочитаемы-ты плодове приносѣ на своуж-тѣ народнѣ книжевнось. Даренъ отъ такыва щастливы средства, кои-то подаватъ еднѣ пристрастнѣ любовь за всяко добро и истенско нѣчто, оставя ограничени-ты и прѣдварителны умове, напразно ся труди да приклони на еднѣ сжщ мѣркѣ сичкы-ты таланты и характеры, и наслаждава ся отъ плодовито-то и високо разнообразіе на природж-тѣ въ разнѣ-ты срдѣства что е дала на любимы-ты си за да привлече и просвѣти челоуѣцы-ты.

Ученый е ученикъ на природж-тѣ; сичко что ти дава за красно, за добро, за обычно, за велико, разсжжда ся, съвокупява ся и дава плодъ въ душж-тѣ му; той ся вижда като да живѣе само за да приема и обнародва тыя хубосны душевны движенія, на кои-то природа-та е начало-то, срдѣство-то и прѣдмѣтъ-тѣ.

Той е сжщи ученикъ на художества-та: сичко что-то научява и знае, на него е единъ неисчерпентъ изворъ отъ издырванія, забѣлжванія, начала и разсждителны духовны движенія; сичко разлага, дѣто е станало прѣдъ него и сичко что-то става около него. Мыслилъ бы нѣкой че негова-та душа е двойна; въ сжщето вртѣмѣ чюствова и съвокупява; за да може да чюствова още по-добрь всякога размышлява; и еноу-сіазма, съ кого-то е распаленъ, съгрѣва мысли-ты му и го освѣтлява. Повече глѣда да познае себе си, и това е първо-то му богатство, и дохожда на всждѣ като едно вѣсгдацио орждіе: знае да ся възбуждава, да си укротява, да управлява, да отвраща мысли-ты си, да ги въздържа, да ги отпуска, да избира отъ челоуѣка за него си онова что може да заслужи на единъ списатель, и тѣй да постави въ полж добрини-ты си и погрѣшки-ты си, радости-ты си и скѣрбы-ты си.